Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 804 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 juli 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de beschikking tot vaststelling van de kosten van 30 juli 2026 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 september 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster komt op 18 januari 2006, thans meer dan 20 jaar geleden, België binnen en dient hier diezelfde dag een eerste keer een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 april 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 12 april 2006 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een bevestigende beslissing van weigering van verblijf.

Op 1 juni 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot verlenging van opsluiting.

Op 28 juni 2006 wordt verzoekster naar Armenië gerepatrieerd.

Op 22 februari 2008 wordt verzoekster vanuit Nederland overgedragen aan België. Op 10 maart 2008 wordt aan verzoekster een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Hiertegen dient verzoekster een

vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die deze bij arrest nr. X van 31 juli 2008 verwerpt.

1.2. Op 18 maart 2008 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 oktober 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Hiertegen dient verzoekster beroep in bij de Raad die bij arrest nr. X van 29 januari 2009 aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert. Die beoordeling geldt eveneens voor haar zoon G.P., geboren op 5 april 2008 in België, die als kind de asielprocedure van zijn moeder volgt.

Op 25 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten opzichte van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit bevel wordt haar op 1 april 2009 ter kennis gebracht.

Op 28 december 2009 treedt verzoekster in België in het huwelijk met de heer G. A., van Armeense nationaliteit, die een onbeperkt verblijfsrecht in België heeft.

Op 16 februari 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 18 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Haar vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen bij arrest van de Raad nr. X van 24 januari 2011.

Op 7 september 2010 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Haar beroep hiertegen wordt verworpen bij arrest nr. X van 24 januari 2011.

1.3. Verzoekster, die verklaart al die jaren in België te zijn gebleven, dient op 30 maart 2026, vijftien jaar later dus, een volgend (derde) verzoek om internationale bescherming in België in. In het kader hiervan wordt zij op 5 juni 2026 gehoord ('verklaring volgend verzoek' van 5 juni 2026).
Op 16 juli 2026 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij huidig volgend (derde) verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:
"*A. Feitenrelaas*
U verklaart het staatsburgerschap van Armenië te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren op 18/08/1981 in Baku. U vertrok in 1988 met uw grootmoeder als vluchteling uit Azerbeidzjan en ging naar Armenië. Daar jullie kregen een stukje grond en een ijzeren huisje van het Rode Kruis en u hebt daar kunnen wonen tot uw vertrek naar België. U vond echter geen werk in Armenië en werd er ook gepest omdat u in Azerbeidzjan geboren bent. U kwam België binnen op 18 januari 2006 en diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties
op 18 januari 2006. In het kader van deze eerste asielaanvraag werd op 12 april 2004 door het Commissariaatgeneraal besloten tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf omdat u weigerde verklaringen af te leggen tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal.
U keerde terug naar Armenië in de zomer van 2006. Omdat er niemand meer woonde, hadden medewerkers van het Rode Kruis uw huisje opnieuw meegenomen. U bent gaan informeren voor een woning, maar voor een woning moest u betalen, en u had geen middelen. U zocht werk, maar kon geen werk vinden omdat u in Baku was geboren en u daarom als Turk werd beschouwd. U probeerde om werk te krijgen in het ziekenhuis van Jerevan. In de herfst van 2006 gaf u in het ziekenhuis aan dat ze een deel van uw loon konden krijgen als u mocht werken.
Ze stelden dat ze u een betere job konden aanbieden waar u meer mee kon verdienen en ze u zouden betalen indien u hen seksuele gunsten zou verlenen. U weigerde dit en werd vervolgens op straat door hen aangevallen en geslagen. U wilde klacht indienen bij de politie, maar had geen geld om de benodigde steekpenningen te betalen, zodat uw zaak niet onderzocht werd. Uiteindelijk hielp u uw buren een jaar lang om hun gronden te bewerken. Zij beloofden in ruil uw reis naar België te bekostigen. U diende een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 18 maart 2008. Deze asielaanvraag werd door het CGVS op 16/10/2008 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in beroep bij arrest van 29/01/2009. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State. Zonder naar Armenië terug te keren, vroeg u op 30/03/2026 een derde maal om internationale bescherming bij de

Belgische autoriteiten. U wil niet naar Armenië terugkeren omdat uw gezin in België verblijft en u er geen dichte familie meer heeft. De algemene situatie is er ook heel slecht. Ter staving van uw huidige, derde verzoek legt u uw Armeens paspoort neer.

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U gaf aan dat u bij uw bevalling hartproblemen kreeg. U kreeg een voorschrift voor medicijnen, maar deze worden niet terugbetaald (Verklaring VV, nr. 13). U legde echter geen objectieve stukken neer die uw verklaringen ter zake kunnen staven. U maakte evenmin aannemelijk dat, dan wel hoe uw hartproblemen een impact zouden hebben op uw deelname aan onderhavige procedure (Verklaring VV, nr. 13 - Vragenlijst 'bpn' DVZ). Uit het administratief dossier blijkt dat uw onderhoud bij de DVZ zonder problemen is verlopen en u de motieven voor uw huidige verzoek op zelfstandige en volwaardige wijze uiteen kon zetten. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt in geval van een volgend verzoek op basis van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk. U wil niet naar Armenië terugkeren omdat uw gezin in België is en u in Armenië geen dichte familie meer heeft (Verklaring VV, nr. 17, 20). U maakt niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Armenië. U woont bovendien al 20 jaar in België samen met uw man en kinderen (Verklaring VV, nr. 23), zodat uw verzoek op dit punt trouwens extreem laattijdig is. De Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. U dient zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure. U stelt ook dat u in Armenië geen toekomst heeft omdat de situatie er heel slecht is (Verklaring VV, nr. 20). U beperkt zich echter tot het louter verwijzen naar de algemene situatie en maakt geen concrete vrees of risico bij terugkeer aannemelijk. Uw Armeens paspoort kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde evenmin aanzienlijk vergroten aangezien het enkel identiteitsgegevens bevat, die hier niet betwist worden. Naast de verlening van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in zijn land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dit land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van Verordening (EU) 2024/1347. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus beschikbaar op de website van het CGVS via de link https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/huidige-situatie-het-kader-van-het-conflict-met-azerbeidzjan-en-deovergave-- van-nagorno), heeft een staakt-het-vuren in de herfst van 2020 een einde gemaakt aan het gewapende conflict tussen Armenië en Azerbeidzjan in Nagorno-Karabach. In september 2022 laaiden de spanningen in het grensgebied van Nagorno-Karabach weer op. Op 14 september 2022 werd een staakt-het-vuren ondertekend. In september 2023 capituleerden de Armeense separatisten van Nagorno-Karabach na een kort offensief van Azerbeidzjan, zonder tussenkomst van de Armeense autoriteiten. Hoewel er nog steeds militaire confrontaties plaatsvinden aan de grens tussen Armenië en Azerbeidzjan, is dit gewapende geweld sporadisch, weinig intensief en beperkt tot grensgebieden. Het aantal burgerslachtoffers van deze grensconflicten blijft beperkt. Tijdens de eerste negen maanden van 2023 vielen er tien doden en elf gewonden onder burgers. We stellen ook vast dat de meeste personen die tijdelijk hun huizen hadden verlaten na de confrontaties op 13 en 14 september 2022, inmiddels naar hun huizen zijn teruggekeerd. Het is met name belangrijk om op te merken dat de geopolitieke situatie tussen Armenië en Azerbeidzjan momenteel stabiel is en het risico op een onmiddellijk gewapend conflict laag. Op 8 augustus 2025 ondertekenden de Armeense en Azerbeidzjaanse leiders, in aanwezigheid van de Amerikaanse president Donald Trump, een gezamenlijke verklaring waarin de territoriale integriteit van beide staten en het ontoelaatbare gebruik van geweld voor grondgebiedsverwerving werden bevestigd. Tevens werd een akkoord bereikt over het installeren van een corridor die Azerbeidzjan via Zuid-Armenië verbindt met de exclave Nachitsjevan, met respect voor de Armeense soevereiniteit. (zie info blauwe map). Sindsdien zijn de schendingen van de wapenstilstand uiterst beperkt gebleven. Het Armed Conflict Location & Event Data Project (ACLED) – een onafhankelijke organisatie die gespecialiseerd is in het verzamelen en analyseren van gegevens met betrekking tot gewelddadige conflicten en politieke bewegingen – registreerde slechts één incident, dat plaatsvond op 4 augustus 2025 in de regio Syunik (zie info blauwe map). Wat u betreft, moet

worden opgemerkt dat u uit de provincie Ararat komt, een gebied dat niet in de buurt van de voormelde regio's ligt en niet door dergelijke incidenten wordt getroffen. De International Crisis Group benadrukt dat de versnelde diplomatie in de zomer van 2025 heeft bijgedragen aan het verminderen van het risico op hernieuwde vijandelijkheden en aan het verlichten van de grensspanningen (zie info blauwe map). In deze context zijn angsten en geruchten over een nieuwe militaire escalatie tussen de twee landen niets meer dan ongegronde speculaties. Gelet op de bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van alle beschikbare informatie moet worden geconcludeerd dat de situatie in de regio waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 15 c) van Verordening (EU) 2024/1347, dat bescherming biedt in de uitzonderlijke situatie waarin willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of in dit geval naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als bedoeld in het voormelde artikel 15 c). U brengt bijgevolg geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU)
2024/1347. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie
Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. (…)
Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel
zou schenden in het licht van artikel 3, 5) en 3, 6) Verordening (EU) 2024/1347."

2. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Ze formuleert haar grieven als volgt:
" *A. Rechtsregel Artikel 8 EVRM stelt het volgende: "Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie"*

B. Toepassing op huidige zaak In de bestreden beslissing van 16 juli 2026 heeft het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nagelaten rekening te houden met de gezins- en persoonlijke situatie van verzoekster. Bijgevolg heeft het CGVS geen individuele en concrete beoordeling verricht zoals vereist door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Vooreerst wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. In het arrest Slivenko t. Letland (EHRM, Grote Kamer, 9 oktober 2003, nr. 48321/99, §§ 94-95) heeft het Hof geoordeeld dat de bescherming van artikel 8 EVRM zich niet beperkt tot het kerngezin, maar tevens een beoordeling vereist van het privéleven van de betrokkene. Daarbij dient rekening te worden gehouden met alle concrete omstandigheden van de zaak, waaronder de duur van het verblijf, de mate van sociale, economische en culturele integratie en de intensiteit van de in het gastland opgebouwde banden. Het Hof benadrukt dat een individuele belangenafweging moet plaatsvinden waarbij alle relevante elementen in hun onderlinge samenhang worden onderzocht. Een dergelijke individuele beoordeling ontbreekt volledig in de bestreden beslissing. Verzoekster is de moeder van twee kinderen die in België zijn geboren. Eén van deze kinderen is thans minderjarig en twaalf jaar oud, terwijl het oudste kind inmiddels meerderjarig is en achttien jaar oud is. Beide kinderen zijn in België opgegroeid, volgen hier hun volledige schoolloopbaan en hebben hun sociale leven volledig in België uitgebouwd. Deze objectieve elementen zijn rechtstreeks relevant voor de beoordeling van het gezinsleven en het privéleven van verzoekster in de zin van artikel 8 EVRM. Het CGVS heeft evenwel nagelaten deze elementen in zijn beoordeling te betrekken. Nergens blijkt uit de motivering dat het rekening heeft gehouden met de langdurige aanwezigheid van het gezin in België, de opvoeding van de kinderen, hun maatschappelijke verankering of de gevolgen die een terugkeer van verzoekster voor het gezinsleven zou meebrengen. Daarnaast werd evenmin rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Sinds de geboorte van haar eerste kind kampt verzoekster met ernstige hartproblemen, waarvan zij nog steeds de dagelijkse gevolgen ondervindt. Ook dit element werd niet betrokken bij de beoordeling, hoewel dergelijke medische en persoonlijke omstandigheden deel uitmaken van de individuele situatie die overeenkomstig artikel 8 EVRM in aanmerking moet worden genomen. Voorts blijkt uit het dossier dat verzoekster zich steeds heeft willen integreren in de Belgische samenleving. Zij verblijft sedert januari 2006 in België en heeft gedurende deze periode meerdere verzoeken om internationale bescherming ingediend. Dat deze aanvragen werden afgewezen, heeft haar de

mogelijkheid ontnomen om zich op legale wijze op de Belgische arbeidsmarkt te begeven. Hieruit kan evenwel geenszins worden afgeleid dat verzoekster niet de wil had om zich maatschappelijk en economisch te integreren. Integendeel, uit haar houding blijkt dat zij steeds de intentie heeft gehad eerst een wettig verblijfsstatuut te verkrijgen om vervolgens op rechtmatige wijze aan het economische leven deel te nemen. Bovendien beheerst verzoekster de Nederlandse taal, onderhoudt zij een uitgebreid sociaal netwerk en heeft zij gedurende haar meer dan twintigjarig verblijf in België duurzame sociale en culturele banden opgebouwd. Deze elementen tonen aan dat verzoekster haar privéleven in België in aanzienlijke mate heeft ontwikkeld. Uit niets blijkt dat het CGVS deze elementen daadwerkelijk heeft onderzocht of heeft betrokken in een concrete proportionaliteitsafweging. De motivering van de bestreden beslissing laat niet toe vast te stellen dat een daadwerkelijke afweging heeft plaatsgevonden tussen enerzijds het algemeen belang en anderzijds de fundamentele rechten van verzoekster en haar gezin zoals beschermd door artikel 8 EVRM. Gelet op het voorgaande moet worden vastgesteld dat het CGVS heeft nagelaten rekening te houden met zowel de gezins- als de persoonlijke omstandigheden van verzoekster en bijgevolg geen individuele beoordeling heeft verricht overeenkomstig de vereisten van artikel 8 EVRM. De bestreden beslissing van 16 juli 2026 schendt dan ook artikel 8 EVRM en is om die reden onwettig.

C. Besluit
De bestreden beslissing schendt artikel 8 EVRM."

3. Beoordeling

3.1. Verzoeksters beroep is gericht tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 16 juli 2026 waarbij haar huidig volgend (derde) verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk wordt verklaard.

3.2. Artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt (heden) als volgt:

"*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen."

3.3. De kernvraag is of de door verzoekster bij huidig volgend (derde) beschermingsverzoek aangereikte elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster zo geen nieuwe elementen aanbrengt.

3.4. In de bestreden beslissing wordt op goede grond vastgesteld en gemotiveerd:
" *U wil niet naar Armenië terugkeren omdat uw gezin in België is en u in Armenië geen dichte familie meer heeft (Verklaring VV, nr. 17, 20). U maakt niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Armenië. U woont bovendien al 20 jaar in België samen met uw man en kinderen (Verklaring VV, nr. 23), zodat uw verzoek op dit punt trouwens extreem laattijdig is. De Vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid tot gezinshereniging en in de mogelijkheid om langer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven omwille van humanitaire redenen. U dient zich hiervoor te richten tot de geëigende procedure.*

U stelt ook dat u in Armenië geen toekomst heeft omdat de situatie er heel slecht is (Verklaring VV, nr. 20). U beperkt zich echter tot het louter verwijzen naar de algemene situatie en maakt geen concrete vrees of risico bij terugkeer aannemelijk.

Uw Armeens paspoort kan de kans op internationale bescherming in uw hoofde evenmin aanzienlijk vergroten aangezien het enkel identiteitsgegevens bevat, die hier niet betwist worden."

Verzoekster brengt hier in haar verzoekschrift niets tegen in, maar laat die vaststellingen geheel ongemoeid. Bij gebrek aan enige concrete en inhoudelijke repliek blijven voormelde motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, onverminderd overeind.

3.5. Ook de beoordeling in de bestreden beslissing waarbij op goede grond wordt vastgesteld en gemotiveerd dat de situatie in de regio waaruit verzoekster afkomstig is, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 15 c) van Verordening (EU) 2024/1347, laat verzoekster geheel ongemoeid in het verzoekschrift. Die motivering blijft dan ook volledig gehandhaafd.

3.6. Verzoeksters argumentatie in het verzoekschrift is volledig gericht op artikel 8 EVRM dat zij door de bestreden beslissing geschonden acht. De Raad merkt op dat verzoeksters gezinsleven en privéleven in België evenwel geen element is in de beoordeling van haar nood aan internationale bescherming en dat zij om haar verblijf in België bij haar gezin te bestendigen zich op een andere procedure dan de procedure voor internationale bescherming dient te beroepen.

De schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, kan enkel dienstig worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoekster daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten, wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt.

De bestreden beslissing houdt enkel in dat verzoeksters volgend (derde) verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing bevat geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in haar privéleven of dat zij feitelijk gescheiden wordt van haar gezin.

De argumentatie in het verzoekschrift omtrent het leven, inspanningen en integratie in België van verzoekster, die hier inmiddels meer dan twintig jaar verblijft waarvan het overgrote deel op illegale basis en hierbij meerdere bevelen om Belgisch grondgebied te verlaten volledig naast zich neerleggend, is irrelevant bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, waarbij enkel de nood aan internationale bescherming omwille van haar situatie in en bij terugkeer naar het land van herkomst Armenië dient te worden onderzocht en beoordeeld.

Dat verzoekster graag bij haar gezin, bestaande uit haar man, zijzelf en hun 2 kinderen waarvan 1 meerderjarig, in België wil blijven, -een verblijf dat zij inmiddels ruim 20 jaar op illegale wijze in België in stand houdt- heeft geenszins betrekking op haar verklaarde nood aan internationale bescherming omwille van de situatie in en bij terugkeer naar Armenië. Het is niet dienstig.

Een verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht en beoordeeld ten aanzien van het land van nationaliteit, Armenië dus, zoals in de bestreden beslissing correct gebeurt. De commissaris-generaal en de Raad zijn enkel bevoegd eventuele risico's bij een terugkeer naar het land van herkomst te beoordelen.

Om die reden vormen de aangevoerde elementen en argumenten inzake verzoeksters gezins- en privéleven en integratie in België aldus geen elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationale beschermingsstatus in aanmerking komt.

3.7. Hieraan wordt toegevoegd dat wat betreft de argumentatie in het verzoekschrift dat uit verzoeksters "*houding blijkt dat zij steeds de intentie heeft gehad eerst een wettig verblijfsstatuut te verkrijgen om vervolgens op rechtmatige wijze aan het economisch leven deel te nemen*", dit slechts een blote bewering betreft en dit hoe dan ook in het kader van (huidig onderzoek van) huidig volgend beschermingsverzoek niet relevant is, daar het dus geen betrekking heeft op het land van nationaliteit Armenië ten aanzien waarvan de verklaarde beschermingsnood wordt onderzocht en beoordeeld. Het houdt enkel verband met haar situatie in België.

3.8. Voorts blijkt nergens uit verzoeksters verklaringen afgelegd in het kader van huidig derde beschermingsverzoek in België dat zij iemand in Armenië vreest. Ze licht niet toe, laat staan dat zij aantoont wie zij precies bij een terugkeer naar Armenië vreest, en om welke reden. Derhalve is een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld (*cf*. RvS 17 maart 2015, nr. 11.153 (c)).

3.9. Wat betreft het feit dat verzoekster sinds de geboorte van haar eerste kind in België, inmiddels meer dan 18 jaar geleden, te kampen zou hebben met ernstige hartproblemen, ligt hiervan geen bewijs in de vorm van medische stukken voor. Hoe dan ook blijkt uit niets en verzoekster toont niet aan dat haar in Armenië intentioneel gezondheidszorg zou worden geweigerd, laat staan om redenen die verband houden met de criteria inzake internationale bescherming. Zij toont hiermee dan ook geen nood aan internationale bescherming aan.

4. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe relevante elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening 2024/1347/EU.

5. Verzoekster heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring of de hervorming van de bestreden beslissing kan leiden.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 277 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier
De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS